

[Fiskeriministeren]

Til fru Birthe Hansen kan jeg sige vedrørende havbrugere, at det er selvfølgelig meningen, at en havbruger kan søge en permanent tilladelse. Problemet er, at havbrugere i dag ikke må bruge f.eks. et redskab, der kan bruges af en erhvervsfisker, hvis vedkommende lige pludselig mister en masse havørreder, der smutter ud under en storm. Så svømmer de væk. De er måske i området, men den eneste, der ikke kan fiske efter dem, er havbrugeren, mens alle andre, der har tilladelse til at fiske, kan fiske efter dem. Vi synes, det er rigtigt at få sat på plads, at man kan give en havbruger en sådan tilladelse.

Det er egentlig også et svar til hr. Ernst B. Schmidt: Det er da urimeligt, at manden, der mister fisken, ikke har mulighed for at fiske efter den, mens alle andre i området har mulighed for det.

Men som sagt: Igen vil vi gerne fra mit Fiskeriministeriums side medvirke positivt under udvalgsbehandlingen. Så er jeg sikker på, at de forskellige usikkerhedsspørgsmål, der kan være, kan afklares inden anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 18/11 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Erling Olsen (S):**

Under de givne omstændigheder kan Socialdemokratiet ubetinget støtte lovforslaget.

Mejdahl (V):

Vi glæder os over, at Danmarks økonomi er så sund og stærk, at vi overhovedet kan tillade os at føre en sådan politik, som nødvendiggør, at finansministeren skal have en bemyndigelse til at optage indenlandske statslån i den størrelsesorden, som der er ansøgt om her i lovforslaget.

Finansministeren og Folketinget ville komme i svære vanskeligheder, hvis vi sagde nej til lovforslaget. Den vanskelighed vil vi ikke bidrage til.

Jeg skal derfor på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Når Folketinget har behandlinger af forslag helt ned til få tusinde kroner, så kan man have en folketingsaal, der er fyldt af interesserede lyttere, man kan have en presseloge, der er proppet til randen med interesserede journalister, som gerne vil følge med i, når få tusinde kroner i små og mindre sager skifter hænder her i folketingsalen.

Man har fra et herværende dagblad, nemlig Jyllands-Posten, oven i købet haft den frækhed på et tidspunkt under en udenrigspolitisk debat at tage et billede af folketingsalen og bringe det på forsiden af næste dags avis for at fortælle, at så lidt interesse var der hos folketingsmedlemmerne for den udenrigspolitiske situation.

Jeg havde i dag lyst til at tage et billede af Folketingets presseloge og publicere det og meddele den danske befolkning, hvor lidt interesse man har fra journalisternes side for det meget, meget væsentlige, måske et af folketingssamlingens mest væsentlige punkter: lovforslag nr. L 100 fra regeringen.

Men selv fra regeringen har man ladet sig ikke underrepræsentere – det ville være uforkammet at sige – nej, man har ladet sig revaluere, i og med at man har ladet dette meget vigtige punkt varetage af fiskeriministeren, og det forstår jeg sandelig godt, for det er en sag, der er så kedelig og så ubehagelig for regeringen og må være det, at man ikke har villet lade finansministeren stå til ansvar personligt, men

[Kim Behnke]

har overladt det til en kollega at forsvare dette fuldstændig urimelige og befolkningsfjendske forslag.

Det, det drejer sig om, er, at Folketinget nu bliver bedt om nok en gang at give finansministeren hjemmel til at gå ud og belåne staten på vegne af den danske befolkning, sætte den danske befolkning i gæld oven i købet for 75 mia. kr. Det betyder, at med renter og renters rente vil den danske befolkning som konsekvens af det her forslag komme til at betale ikke bare 100 eller 200, nej, i størrelsesordenen 500 mia. kr., inden gælden om 10, 15 eller 20 år er betalt tilbage – med den politiske udvikling, vi har i Folketinget i øjeblikket.

Egentlig burde vi fra Fremskridtspartiets side støtte det. Vi burde sige: Jamen lad da regeringen føre økonomien så langt ud i skoven, lad flertallet i Folketinget ødelægge dansk økonomi så meget, at befolkningen langt om længe vågner og får flyttet deres kryds på stemmesedlen.

Men sådan er vi ikke i Fremskridtspartiet. Vi ser faktisk med stor alvor på den økonomiske udvikling, der er i samfundet.

Vi kunne også ud fra en anden betragtning sige: Lad dem bare låne løs, for med den lånoptagelse ekskluderer regeringen Danmark fra det fine selskab i ØMU-samarbejdet, det økonomisk-monetære samarbejde i EF. Vi vil, når denne lånoptagelse er eksekveret, have overtrådt 60 pct.-grænsen, og dermed har Danmark diskvalificeret sig selv til at kunne deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase i EF, og det vil i sig selv også være glimrende.

Nej, det, der gør, at vi siger nej og anbefaler alle at sige nej til det her forslag, er for det første, at hver gang man går ud og låner penge, malker man risikovillig kapital ud af det danske marked til skade for danske erhvervsdrivende. Den smedemester, som i morgen skal hen og låne penge til et nyt projekt, den store eksportvirksomhed, som skal låne penge, skal betale en endnu højere rente. De får endnu flere problemer i pengeinstitutterne, når de skal låne penge, for staten har været der, finansministeren har været der og opsuget kapital i form af udstedelse af statsobligationer.

Derudover betyder renteomkostningen, at denne lidt kedelige konto placeret bagest i finansloven, som der aldrig stilles ændringsfor-

slag til, nemlig rentekontoen, den vil med gøgeungeeffekten puffe snart folkepensionister ud, som skal betale mere eller skal betale for deres hjemmehjælp, snart parcelhusejere, som skal betale mere osv. osv. Som gøgeunge vil den puffe den ene sag efter den anden ud af finansloven, fordi man ikke kan mætte denne rentekonto, uanset hvor hurtigt man skovler penge i gabet på gøgeungen.

Derfor – med disse meget velvalgte og velunderbyggede argumenter – skal vi fra Fremskridtspartiets side anbefale hele Folketinget at stemme nej til det her forslag, nej til gældsætningen og sige, at her er tiden, her er situationen, hvor vi siger stop. Hertil og ikke længere. Det er urimeligt, at man fortsætter med at gældsætte det danske samfund, vores børn og børnebørn i det omfang og i den hastighed, som tilfældet er i øjeblikket.

Finansministeren (Kent Kirk, fg.):

Jeg vil også gerne her takke for den positive holdning fra de fleste af ordførernes side. Jeg er glad for, at man støtter det her, og så må jeg selvfølgelig afvise det, som hr. Kim Behnke har sagt vedrørende en devaluering fra regeringens side. Det er hverken devaluering eller revaluering, at jeg er til stede, men det er et spørgsmål om en arbejdsdeling, og det er også dejligt at kunne konstatere, at udlandet heldigvis ikke har det sorte syn på dansk økonomi, som hr. Kim Behnke giver udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

[Første næstformand]

Socialministeren (Else Winther Andersen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om forsorgshjem m.v.).

(Lovforslag nr. L 111).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om forsorgshjem m.v.).

(Lovforslag nr. L 111).

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. En tilpasning af institutionsområdet til den stedfundne udvikling med mulighed for mere fleksible institutionsløsninger.
2. En understregning af sammenhængen med andre institutions- og botilbud.
3. Indførelse af ensartede betalingsregler på hele § 105-området.
4. Opretholdelse af selvmøderprincippet.
5. Forslag om en finansieringsomlægning.
6. Ophævelse af mødre- og svangrehjem som selvstændige institutionstyper.

Tilpasning af institutionsområdet til den stedfundne udvikling

Siden bistanndslovens ikrafttræden den 1. april 1976 er der sket væsentlige ændringer i brugersammensætningen på forsorgshjemmene og de øvrige § 105-institutioner, nye brugergrupper er kommet til, gennemsnitsalderen er faldende, og problemerne er blevet tungere og mere behandlingskrævende.

Der er derfor behov for en udvikling og mere målrettet udnyttelse af bistanndslovens institutioner og for etablering af mere fleksible institutionsløsninger. Der er endvidere behov for, at arbejdet med udslusning af brugerne af § 105-institutionerne koordineres og gøres mere målrettet med henblik på, at de svageste grupper i samfundet, så vidt det er muligt, kan hjælpes tilbage til en normal tilværelse. Endelig er der behov for, at kommunerne inddrages i dette samarbejde for at skabe bedre sammen-

hæng mellem § 105-institutionernes tilbud og de øvrige kommunale og amtskommunale tilbud med hensyn til aktivering, revalidering, beskæftigelse og botilbud, herunder en styrkelse af mulighederne for at kunne oprette mindre boenheder.

Sammenhængen med andre institutions- og botilbud

I lovforslaget understreges, at det i forbindelse med en visitation til § 105-institutioner må indgå, hvilket bo- og omsorgstilbud der bedst opfylder vedkommendes behov. Hvis der er behov for behandling eller et mere langvarigt ophold, kan plejehjem efter bistanndslovens § 112, stk. 2, bofællesskaber efter bistanndslovens § 68 eller dag- og døgntilbud efter lovens §§ 66 og 96 for børn og unge måske være en bedre løsning.

Ændret brugerbetaling

For at sikre ensartede betalingsregler for alle uanset institutionstype og for at modvirke dobbeltforsørgelse foreslås det, at personer, der har ophold på en § 105-institution, skal betale for kost og logi fra første dag. Beboere, der forsørges af det offentlige, vil efter ændringen fremover få udbetalt deres pension eller bistanndshjælp under et ophold på en § 105-institution, men skal samtidig betale en fast takst pr. dag. Betalingen for opholdet betales af beboeren ud af pension/kontanthjælp m.v.

Selvmøderprincippet

Regeringen lægger vægt på, at selvmøderprincippet opretholdes. Det foreslås derfor, at opholdet i de første 30 dage finansieres af henholdsvis staten med 50 pct. og af amtskommunen med 50 pct.

Forslaget om en statslig medfinansiering i den første måned af selvmødernes ophold skyldes hensynet til at opretholde et tilstrækkeligt antal »akutpladser« på forsorgshjem m.v. Med det foreliggende forslag vil kommunerne få mulighed for at tage stilling til opholdets hensigtsmæssighed, herunder tage stilling til andre mere hensigtsmæssige tilbud, før de inddrages i finansieringen.

Senest efter 30 dage skal betalingskommune og amt ifølge forslaget have foretaget en egentlig visitering af beboeren.